

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Zagaiciuc Victor în numele inculpatului Avram Eduard, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, în cauza penală în privința lui,

Avram Eduard, născut la XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 06.06.2019 – 16.06.2021;

Instanța de apel: 03.08.2021 – 15.02.2022;

Instanța de recurs: 02.06.2022 – 07.11.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 18 iunie 2021, cauza fiind examinată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Avram Eduard a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit.b), d), e) și f) Cod penal, cu aplicarea art.70 alin. (3¹) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 2 (două) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa stabilită lui Avram Eduard s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite o nouă infracțiune și prin purtarea exemplară va confirma încrederea acordată.

A fost obligat Avram Eduard să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului și să participe la programe probaționale.

S-a aplicat lui Avram Eduard măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, și s-a menținut până la intrarea sentinței în vigoare.

S-a încasat, în mod solidar, de la inculpații Grecu Vasile, Avram Eduard, Plugaru Valentin și Sopescu Simion în beneficiul bugetului de stat suma de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Prin aceeași sentință au fost condamnați și Grecu Vasile, Plugaru Valentin, Sopescu Simion.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Avram Eduard la data de XXXX, aproximativ la ora XXXXX, împreună și de comun acord cu Plugaru Valentin, Grecu Vasile, Sopescu Simion și încă o persoană în privința căreia este disjunctată cauza penală, având intenția sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile, s-a deplasat la domiciliul cet. Barbăroș Cristian situat în r-nul XXXXX, unde aplicând violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei față de ultimul, în mod deschis a sustras un televizor de model "Samsung" la prețul de 5500 lei, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate Barbăroș Cristian o pagubă materială în proporții considerabile în sumă totală de 5500 lei.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

- *procurorul în Procuratura raionului Strășeni, Cotun Alexandra*, prin care a solicitat casarea sentinței de condamnare a lui Plugaru Valentin, Grecu Vasile și Avram Eduard, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Plugaru Valentin să fie recunoscut culpabil și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit.b), d), e), f) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal și art.364/1 Cod de procedură penală sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 2 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A-l recunoaște vinovat pe Avram Eduard de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit.b), d), e), f) Cod penal și a-i stabili o pedeapsa prin aplicarea prevederilor art. 70 alin.(3¹) Cod penal și art.364/1 Cod de procedură penală sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 2 luni, cu amendă în mărime de 1000 u.c., cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art.90 Cod penal a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, cu aplicarea față de Avram Eduard a următoarelor obligații: să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consințământul organului competent; să participe la programe probaționale; să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 60 ore; să fie supus monitorizării electronice pentru o perioadă de 12 luni. A-l recunoaște vinovat pe Grecu Vasile XXX de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit.b), d), e), f) Cod penal și a-i stabili o pedeapsa prin aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 8 luni, cu amendă în mărime de 1000 u.c., cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Cod penal a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, cu aplicarea față de Grecu Vasile a următoarelor obligații: să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consințământul organului competent; să participe la programe probaționale; să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 60 ore; să fie supus monitorizării electronice pentru o perioadă de 12 luni;

- *avocatul Panuș Liliana în numele inculpatului Sopescu Simion*, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie modificată pedeapsa aplicată față de Sopescu Simion din 4 ani și 8 luni cu executare reală, în 3 ani și 6 luni închisoare (minimumul posibil stabilirii), cu suspendarea executării pedepsei potrivit art. 90 Cod penal.

3.1. În motivarea cererii de apel apocurorul a invocat că, consideră că prima instanță corect a calificat acțiunile inculpaților în baza art. 187 alin.(2) lit.b), d), e), f) Cod penal, însă nu este de acord cu pedeapsa aplicată ultimilor și o consideră prea blîndă și astfel sentința în această parte ca ilegală

A considerat că instanța de judecată incorect a stabilit lui Plugaru Valentin o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 2 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art.90 Cod penal pedeapsa stabilită acestuia a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani, deoarece inculpatul Plugaru Valentin a comis cu intenție o infracțiune cu aplicarea violenței, care conform art. 16 alin.(4) din Codul penal face parte din categoria celor grave, care prevede drept măsură de pedeapsă închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, și deși inculpatul și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, instanța de judecată urma a pedepsi inculpatul mai aspru pentru a curma încrederea infractorului că va fi blînd pedepsit. Totodată instanța urma să i-a în considerație că inculpatul Plugaru Valentin nu este la prima abatere, anterior fiind condamnat pe două cauze penale la ore de muncă neremunerată în folosul comunității, însă nu a tras concluziile necesare și din nou a comis cu intenție o infracțiune. Circumstanțe enumerate demonstrează faptul că corectarea inculpatului Plugaru Valentin și atingerea scopului legii penale este posibilă doar cu privarea acestuia de libertate și izolarea de societate.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului Avram Eduard și Grecu Vasile, sub formă de închisoare pe termen de 3 ani 2 luni, și respectiv 3 ani 4 luni, iar în baza art.90 Cod penal pedeapsa aplicată inculpaților fiind suspendată pe un termen de probă de 3 ani, acuzarea de stat o consideră prea blîndă pe motiv că instanța de judecată nu a aplicat pedeapsa complementară sub formă de amendă inculpaților Avram Eduard și Grecu Vasile, pentru a curma încrederea infractorilor că vor fi blînd pedepsiți și pentru a corija inculpații întru a nu mai comite alte fapte infracționale. Totodată, prin faptul că instanța nu a aplicat acestora conform art.90 alin.(6) Cod penal în termenul de probațiune să presteze muncă neremunerată în folosul comunității sau să fie monitorizați electronic, scopul legii penale în privința inculpaților Avram Eduard și Grecu Vasile nu va fi realizat.

A menționat că, instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Prin urmare, asemenea împrejurări permit a concluziona că prin pedeapsa aplicată de către instanța de judecată nu a fost realizat scopul legii penale,

deoarece în temeiul circumstanțelor menționate supra nu poate fi vorba de careva corectare a lui Plugaru Valentin, Grecu Vasile și Avram Eduard fără a fi supuși răspunderii penale în conformitate cu sancțiunea prevăzută la articolul respectiv. Or, potrivit art.61 Cod penal „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane”, scop care nu se va atinge în cazul menținerii în vigoare a pedepsei aplicate.

3.2. În motivarea cererii de apel avocatul Panuș Liliana în numele inculpatului Sopescu Simion a invocat că, nu este de acord cu sentința pronunțată numai în partea stabilirii pedepsei cu executare, menționând în acest sens: căința sinceră, recunoașterea vinovăției, solicitarea aplicării prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, partea vătămată pretenții de ordin material și moral nu are față de inculpat, l-a iertat. Reieșind din prevederile legale și din circumstanțele faptei, solicită aplicarea conform art. 364¹ Cod de procedură penală a unei pedepse de 3 ani și 6 luni închisoare, prin prisma art. 90 Cod penal, suspendarea executării pedepsei pe un termen rezonabil. Toate acestea incontestabil au putut și pot determina instanța de judecată să aplice o pedeapsă mai ușoară față de inculpat cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea executării pedepsei.

A considerat că o asemenea pedeapsă va duce la corijarea lui și va atinge scopul pedepsei, dându-i o ultimă șansă să fie acasă lângă părinți, or instituțiile de detenție nu educă condamnații, dar îi pot deprima și forma o altă viziune față de societatea care l-a ignorat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Panuș Liliana în numele inculpatului Sopescu Simion, s-a admis, inclusiv din oficiu, conform art. 409 Cod de procedură penală apelul procurorului, s-a casat parțial sentința în privința lui Plugaru Valentin, Avram Eduard în partea aplicării pedepsei și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Avram Eduard, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit.b), d), e) și f) Cod penal s-a aplicat pedeapsa, cu aplicarea art. 70 alin.(3¹) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, 1 (una) lună și 10 (zece) zile, fără amendă cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei lui Avram Eduard urmînd a fi calculat din momentul reținerii.

S-au menținut celelalte dispoziții ale sentinței .

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că prima instanță a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespund probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrînd just acțiunile inculpaților în baza dispozițiilor art. 187 alin.(2) lit.b), d), e) și f) Cod penal – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșite de mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe și cu cauzarea părții vătămate de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a reținut că, sentința corespunde prevederilor art. 384; 389; 509 Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpații Grecu Vasile, Plugaru Valentin, Sopescu Simion și Avram Eduard. Atfel, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpaților Grecu Vasile, Plugaru Valentin, Sopescu Simion și Avram Eduard în baza dispozițiilor art. 187 alin.(2) lit.b), d), e) și f) Cod penal.

Instanța de apel a relevat că, vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită și prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de fond, verificate prin citire în apel și anume prin: declarațiile părții vătămate Barbăroș Cristian; declarațiile suplimentare a părții vătămate Barbăroș Cristian; declarațiile martorului Boldurat Ion; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.10.2020 (f.d. 9); procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 23.10.2020 (f.d. 37); procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.11.2020 (f.d.39); conținutul raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 19.11.2020 (f.d.27); procesul-verbal de confruntare din 10.12.2020 efectuată între învinuitul Grecu Vasile și Barbăroș Cristian (f.d. 50-51).

Totodată, instanța de apel a specificat că, la stabilirea pedepsei inculpaților Plugaru Valentin și Avram Eduard, instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal alin. (1), conform cărora: „Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor” și alin. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni cât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În speță, instanța de apel verificând chestiunea individualizării pedepsei penale, în privința inculpaților Plugaru Valentin și Avram Eduard, a reținut că, la stabilirea pedepsei prima instanță nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile menționate, eronat stabilind inculpatului Plugaru Valentin a unei pedepse sub formă de 3 ani și 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, astfel că pedeapsa stabilită lui Plugaru Valentin s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite o nouă infracțiune și prin purtarea exemplară va confirma încrederea acordată. Totodată eronat a stabilit și inculpatului Avram Eduard a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 2 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, astfel că pedeapsa stabilită lui Avram Eduard s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite o nouă infracțiune și prin purtarea exemplară va confirma încrederea acordată.

Astfel, ținând cont de prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel a relevat, că în speță, sancțiunea sub formă de închisoare pentru inculpații Plugaru Valentin și Avram Eduard, pornind de la limita minimă de pedeapsă prevăzută de norma încălcată va constitui 3 (trei) ani, 1 (una) lună și 10 zile, fapt ce urmează a fi corectat de către instanța de apel.

Referitor la stabilirea și individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Plugaru Valentin, instanța de apel a reținut că, circumstanțe atenuante în baza art. 76 Cod penal la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului s-a stabilit: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani. Careva circumstanțe agravante în baza art. 77 Cod penal la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului nu au fost stabilite. În acest sens, se consideră că acuzarea neîntemeiat a reținut în seama inculpatului Plugaru Valentin circumstanța agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară. În acest sens se menționează că, prin persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte se înțelege persoana care anterior a fost condamnată definitiv pentru infracțiuni identice, din același capitol din Codul penal, sau alte capitole prevăzute de Codul penal, iar relevanță pentru cauză sînt doar infracțiunile pentru care persoana a fost condamnată anterior și nu a expirat termenul de prescripție pentru executarea sentinței de condamnare, prevăzut pentru infracțiunea săvârșită anterior (art.97 Cod penal), ori antecedentele penale pentru infracțiunea săvârșită anterior nu au fost stinse sau anulate (art.110-112 Cod penal), sau nu a fost anulată condamnarea și stinse antecedentele penale în condițiile art.90 alin.(8) Cod penal. Doar, în astfel de cazuri, va fi prezentă circumstanța agravantă a art.77 alin.(1) lit.a) Cod penal și, respectiv, nu se va reține această circumstanță agravantă ca relevantă pentru cauză, în cazul cînd a intervenit împăcarea art.109 Cod penal), deoarece împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă. Conform articolul 111 alin.(3) Cod penal stipulează că, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale. Prin urmare, reținînd cele enunțate, instanța de apel a conchis că acuzarea greșit a reținut în sarcina inculpatului Plugaru Valentin circumstanța agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnat , prevăzută de art.77 alin.(1) lit.a) Cod penal, de rînd ce la momentul săvârșirii infracțiunii antecedentul penal era stins. Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut cont și de personalitatea inculpatului, care anterior s-a mai aflat în conflict cu legea penală, neavînd antecedente penale, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

Referitor la stabilirea și individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Avram Eduard, instanța de apel a reținut circumstanțe atenuante în baza art. 76 Cod penal la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului s-a stabilit: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani. Careva circumstanțe agravante în baza art. 77 Cod penal în privința inculpatului Grecu Vasile nu au fost identificate. Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut cont și de personalitatea inculpatului, care anterior

s-a aflat în conflict cu legea penală, însă procesul penal a fost încetat în legătură cu împăcarea părților, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

Referitor la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului Grecu Vasile, instanța de apel a reiterat că prima instanță, justificat a reținut că, circumstanțe atenuante în baza art. 76 Cod penal la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului nu au fost stabilite. Careva circumstanțe agravante în baza art. 77 Cod penal în privința inculpatului Grecu Vasile nu au fost identificate. Totodată, la stabilirea pedepsei instanța a ținut cont și de personalitatea inculpatului, care anterior nu s-a aflat în conflict cu legea penală, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află. Prin urmare, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie proporțională, efectivă și disuasivă, aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, să atingă scopul pedepsei penale consacrat la art. 61 din Codul penal. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră, generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Ținând cont de faptul că inculpatul Grecu Vasile a recunoscut vinovăția integral și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, de persoana inculpatului și poziția ultimului vis-a-vis de pedeapsă, de poziția părții apărării, de concluziile acuzatorului de stat, precum și de circumstanțele în care s-a produs și a fost comisă infracțiunea, reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului și de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni poate fi atins doar prin menținerea inculpatului Grecu Vasile a pedepsei aplicate de către prima instanță în mărimea stabilită sub formă de 3 ani și 4 luni închisoare, fără aplicarea amenzii, fără izolarea acestuia de societate, or, inculpatul nu s-a eschivat de la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, partea vătămată Barbaroș Cristian nu a înaintat careva pretenții materiale sau morale, respectiv, impedimente pentru aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 din Codul penal, în speță nu s-au constatat. Astfel, prima instanță a considerat posibilă corectarea și reeducarea inculpatului Grecu Vasile fără izolarea acestuia de societate, respectiv, impedimente pentru aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 din Codul penal, instanța nu a constatat.

Instanța de apel a considerat că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Referitor la apelul declarat de către avocatul Liliana Panuș în numele inculpatului Sopescu Simion, privind aplicarea acestuia a unei pedepse minime de 3 ani și 6 luni conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a reiterat că, careva circumstanțe atenuate, în privința inculpatului Sopescu Simion, prevăzute de art.76 Cod penal, nu au fost reținute. Referitor la personalitatea inculpatului Sopescu Simion s-a

reținut că potrivit informației privind trecutul infracțional al inculpatului, că acesta anterior a fost condamnat, iar antecedentul penal nu este stins. Astfel, potrivit sentinței XXXXX Sopescu Simion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2), lit. b), e) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea pedepsei complementare amendă, iar în temeiul art.90 Cod penal s-a suspendat executarea pedepsei pe un termen de probă de 3 ani. Prin sentința XXXXX Sopescu Simion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.2), 45 alin.2), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p), art. 190 alin. 2), lit. b) și c) și art. 186 alin.2), lit. b), c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă, sub formă de închisoare pe un termen de 14 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani. Prin încheierea Judecătoriai XXXXX, a fost admis demersul Biroului de Probațiune Strășeni și prin aplicarea art.84 Cod penal, condamnatului Sopescu Simion i s-a stabilit o pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani și 2 luni, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani. Potrivit încheierii Judecătoriai XXXXX, termenul pedepsei definitive stabilite lui Sopescu Simion prin sentința Judecătoriai XXXXX în baza art. 42 alin.(2), 45 alin.2), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p), art. 190 alin. (2), lit. b) și c) și art. 186 alin.(2), lit. b), c) și d) Cod penal, cu aplicarea art. 84 Cod penal de 14 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani; prin sentința Judecătoriai XXXXX în baza art. 187 alin.(2), lit. b), e) și f) Cod penal de 5 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea pedepsei complementare sub formă de amendă și în baza art. 90 Cod penal – termen de probă 3 ani; iar prin încheierea din XX Judecătoriai XXXXX prin cumularea pedepselor aplicate condamnatului în baza art. 84 alin. (4) Cod penal de 15 ani și 2 luni închisoare cu executare pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani, s-a redus cu 3541 zile.

Prin urmare, instanța de apel a reținut ca circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnat pentru infracțiune similar sau pentru alte fapte care au importanță pentru cauză. Potrivit art. 34 al.1), 2) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. Recidiva se consideră periculoasă: dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă.

Instanța de apel a reiterat că prima instanță justificat a reținut, că inculpatul Sopescu Simion se află în prezența recidivei periculoase. Conducându-se de criteriile de stabilire a pedepsei, luând în considerare personalitatea inculpatului Sopescu Simion care a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunilor imputate, solicitând examinarea cauzei conform procedurii prevăzute de art.364¹ Cod de

procedură penală, având în vedere că în privința acestuia au fost stabilite circumstanțe agravante, reieșind din caracterul infracțiunilor săvârșite, precum și reieșind din noile limite ale pedepsei stabilite potrivit art.364/1 Cod de procedură penală, instanța de apel a apreciat că inculpatului Sopescu Simion, justificat i s-a stabilit pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 4 (ani) ani și 8 (opt) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii, or, o pedeapsă mai blândă, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Instanța de apel a relevat că, prima instanță în cadrul sentinței a motivat în mod amplu criteriile de individualizare a pedepsei aplicate lui Sopescu Simion, bazându-și soluția pronunțată în acest sens, inclusiv pe persoana inculpatului, rolul și comportamentul acestuia în momentul și după comiterea cât și în cadrul desfășurării procesului penal și relațiile sociale care au fost periclitare în rezultatul săvârșirii infracțiunii. Deși la o primă vedere, în circumstanțele cauzei sunt întrunite condițiile necesare pentru a fi aplicată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, totuși, pentru acordarea suspendării executării pedepsei se mai cere ca instanța de judecată să țină cont de faptul că, scopul pedepsei poate fi atins chiar fără executarea acesteia. Prin urmare, un aspect omis de către apărare îl constituie persoana condamnatului Sopescu Simion, sub raportul pericolozității sociale, care decurge în primul rând din fapta și din împrejurările în care aceasta a fost comisă, iar în al doilea rând de personalitatea inculpatului. Din cuprinsul sentinței, rezultă că prima instanță a indicat circumstanțe care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului Sopescu Simion este posibilă doar cu izolarea lui de societate.

Instanța de apel a menționat că, pentru acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei, în art.90 Cod penal sunt prevăzute condiții obiective și subiective, primele referindu-se la condamnare, iar celelalte la persoana condamnatului. Îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege nu atrage obligativitatea aplicării suspendării condiționate a executării, acordarea ei rămânând la discreția instanței de judecată, totodată, această normă poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, întru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

Instanța de apel a invocat că, din materialele cauzei, se relevă că, deși au fost îndeplinite cerințele de iure ale instituției suspendării executării pedepsei, instanța de fond a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității infractorului în speță, Sopescu Simion, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii. Numai în măsura în care se dovedește că săvârșirea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea sa, nu este necesară executarea efectivă a pedepsei, să decidă dacă este justificată aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reiterat că prima instanță justificat a dispus de a încasa din contul inculpaților Grecu Vasile, Avram Eduard, Plugaru Valentin și Sopescu Simion în mod solidar, în beneficiul bugetului de stat suma de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei, ceea ce reprezintă cheltuielile de judecată suportate de către stat legate de efectuarea expertizei judiciare medico-legale și a raportului de constatare.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Zagaiciuc Victor în numele inculpatului Avram Eduard, prin care invocând incidența pct. 6) a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

5.1 În susținerea recursului avocatul Zagaiciuc Victor în numele inculpatului Avram Eduard invocă că instanța a apreciat incorect gradul de pericol social care-l reprezintă inculpatul, circumstanțele care atenuază vina sa, ceea ce a avut drept consecință stabilirea unei pedepse cu executarea în penitenciar de tip semiînchis - izolarea inculpatului de societate, fiind o măsură inutilă.

Nu au fost luate în considerație prezența circumstanțelor atenuante și anume, recuoșterea vinovăției și căința sinceră, or, în cadrul urmăririi penale și a cercetării judecătorești, inculpatul a menționat că a făcut concluzii referitor la evitarea admiterii ulterioare a încălcării legii; înaintarea către instanța de judecată o cerere privind examinarea cauzei prin prisma prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, fapt care demonstrează că acesta a pășit pe calea corijării și reeducării; contribuția activă la descoperirea infracțiunii, inculpatul a dat declarații în cadrul urmăririi penale referitor la faptele comise contribuind la stabilirea tuturor circumstanțelor comiterii acestei infracțiuni și a adevărului pe cauza penală dată; personalitatea infractorului, aceasta se caracterizează pozitiv din materialele cauzei penale, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, nu are antecedente penale; partea vătămată nu a înaintat careva pretenții materiale sau morale, respectiv impedimente pentru aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal, nu sunt.

Instanța de apel a depășit limitele apelului depus de către acuzatorul de stat, stabilindu-i lui Avram Eduard o pedeapsă inechitabilă, or, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului ar semnifica implicarea acestuia în mediul carceral pe o perioadă îndelungată, iar încadrarea inculpatului în mediul carceral, ar prezenta riscul dăunării integrității morale a acestuia, pînă la încălcarea articolului 8 din CEDO, ori anturajul respectiv ar fi în măsură să-i priveze orice posibilitate de resocializare, ulterior eliberării

Însăși instanța de apel a constatat că, inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer, prin ce a atras incidența judecării cauzei în procedură simplificată, în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, fapt ce a minimalizat cheltuielile statului, iar partea vătămată nu are careva pretenții de ordin material sau moral, iar careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, fiind atestate doar circumstanțe atenuante.

6. Referință asupra recursului declarat a depus procurorul prin care solicită dispunerea inadmisibilității recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs

examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Colegiul penal lărgit atestă din recursul declarat de către avocatul Zagaiciuc Victor că acesta face referire la erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Conform art. 7, 61, 75 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Colegiul penal observă că, aceste prevederi legale nu au fost respectate întocmai de către instanța de apel, fiind constatate următoarele erori de drept.

Potrivit materialelor cauzei, prin sentința primei instanțe Avram Eduard a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, cu aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la 3 ani 2 luni închisoare, fără amendă, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani. Ulterior, instanța de apel judecând cauza în ordinea procedurii de apel, a admis apelul procurorului și a casat sentința în partea aplicării pedepsei, pronunțând o hotărâre nouă în această parte, prin care lui Avram Eduard i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani 1 lună și 10 zile, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Colegiul penal lărgit menționează că, la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a reținut în deplină măsură prevederile art.75 Cod penal, care stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a prezentului Cod, individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În sensul art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni. Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei pot fi definite ca fiind acele reguli, principii, prevăzute în Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seamă la stabilirea categoriei, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Colegiul penal conchide că instanța de apel, la individualizarea pedepsei inculpatului Avram Eduard, cu toate că a evidențiat faptul că a ținut cont de principiile generale de individualizare a acesteia, nargumentat și controversat a decis excluderea prevederilor art.90 Cod penal, aplicând nemotivat în privința inculpatului o pedepsă cu executarea reală în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel s-a expus contradictoriu la capitolul „stabilirii modalității de executare a pedepsei penale”, menționând pe de o parte că, „*circumstanțe atenuante*

la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului Avram Eduard s-a stabilit săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani și nu a atins vârsta de 21 ani, iar circumstanțe agravante nu au fost identificate” iar pe de altă parte a concluzionat că „numai pedeapsa cu închisoare cu executare reală v-a contribui la corectarea și corijarea inculpatului”, fără a da o motivare corespunzătoare, prin prisma prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, soluției adoptate.

Instanța de apel, neluând în considerare argumentarea pedepsei stabilite de prima instanță, a mai invocat cu titlu de concluzie nemotivată că în speță, aplicarea pedepsei penale prin prisma prevederilor art. 90 Cod penal, nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale și a dispus excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal. Aici, Colegiul lărgit constată că, instanța de apel nu a luat în considerare raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, care are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

În speță, așa cum rezultă din materialele cauzei și conținutul sentinței, prima instanță și-a motivat suficient, convingător și amplu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate vinovatului, concluzionând motivat că acesta poate fi corijat fără executarea reală a pedepsei închisorii.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit consideră că, soluția instanței de apel este neargumentată în raport cu personalitatea inculpatului, cu circumstanțele de fapt și drept concrete stabilite la examinarea cauzei. Instanța de apel nu a combătut argumentele primei instanțe în partea numirii pedepsei cu stabilirea termenului de probațiune, pedeapsă, care la caz este una echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Suplimentar, este de menționat că, deși în speță, sunt prezente doar circumstanțe atenuante lipsesc circumstanțe agravante, instanța de apel a decis neaplicarea art.90 Cod penal, menționând eronat că nu există temei pentru aplicarea

normei date, motivând soluția cu fraze de ordin general ce nu corespund cu circumstanțele reale ale cauzei.

Prin urmare, instanța de apel nu a respectat cu strictețe prevederile art.art.414, 415, 417 Cod de procedură penală, fapt ce impune soluția de a desființa decizia adoptată, în partea ce ține de casarea sentinței primei instanțe cu excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

În plus, instanța de recurs ordinar constată că motivarea soluției instanței de apel, nu corespunde criteriilor de stabilire a pedepsei, deoarece suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art.90 alin.(4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni grave (art. 187 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal), iar în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept.

În formarea unei convingeri privind aplicarea sau neaplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de Lege, inclusiv întreaga conduită a condamnatului înainte și după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești, condiții, care la caz nu compromite și face legală aplicarea termenului de probațiune.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit atrage atenția că, constatările primei instanțe referitor la personalitatea inculpatului Avram Eduard, recunoașterea vinovăției și căința sinceră a inculpatului, comportamentul acesteia în cadrul urmăririi penale și în procesul de judecare a cauzei, lipsa pretențiilor de ordin material sau moral din partea persoanei pătimate, conformarea principiilor generale de stabilire a pedepsei stipulate în art. 61 alin.(2) Cod penal, justifică concluzia instanței, că corectarea și reeducarea inculpatului Avram Eduard este posibilă, rațională și conformă legii, fără izolarea lui de societate, stabilindu-i o pedeapsă condiționată cu aplicarea art. 90 Cod penal, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen prevăzut de lege.

Împrejurările enunțate relevă, astfel, că instanța de apel nu a judecat cauza în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre în latura pedepsei care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, aplicând inculpatului o pedeapsă individualizată incorect.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală instanța de recurs admite recursul, casează total hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Dat fiind că nerespectarea întocmai a normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, se impune soluția casării deciziei contestate în latura pedepsei, pe motiv că apelul a fost greșit admis, cu menținerea sentinței primei instanțe în aspectul vizat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal lărgit apreciază sentința primei instanțe, în partea stabilirii pedepsei și în partea individualizării executării acesteia ca fiind una legală, întemeiată și suficient motivată. Prin urmare decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu menținerea sentinței prin care Avram Eduard a fost condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, conform art. 90 Cod

penal, ultimul nu are temei legal de a fi deținut în continuare în Penitenciar, urmând a fi eliberat, dacă nu execută alte hotărâri judecătorești.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Zagaiciuc Victor în numele inculpatului Avram Eduard, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, în partea condamnării lui Avram Eduard și menține în această parte sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 16 iunie 2021, în cauza penală în privința lui *Avram Eduard*.

Avram Eduard, se eliberează imediat din penitenciar dacă nu execută arest preventiv sau pedeapsa cu închisoare, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la *23 decembrie 2022*.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion